

Poporul a intrat în grevă electorală

de *Liviu Antonesei*

La jumătatea campaniei electorale, comentînd estimările unor sondaje privind prezența la vot – care o situau în jur de 40% - le-am taxat ca fiind excesiv de optimiste, propunînd o cifră mult mai rezonabilă, 30 de procente. Iată, pînă și modesta mea estimare s-a dovedit ușor exagerată! Prezența reală la vot a fost de vreo 29% la europarlamentare și de puțin peste 25% la referendumul pentru schimbarea sistemului de vot propus de președinte. Putem spune că, dacă ansamblul clasei politice a primit o palmă strașnică de la poporul alegător, dl. Băsescu a primit chiar două, devreme ce referendumul a mobilizat chiar mai puțini alegători decît europarlamentarele. După această severă înfrîngere personală, speram ca președintelui să-i mai treacă febra referendară. În loc de aceasta, în prima declarație de după anunțarea rezultatelor, ne-a strecurat sugestia că mai bine s-ar modifica legea referendumului, astfel încît să nu mai conteze deloc prezența la vot! Prin urmare, dacă vin trei persoane la vot și două votează pentru, referendumul a trecut. Frumoasă concepție despre democrație, însă cu totul originală!

În fond, ziua de 25 noiembrie va rămîne în istoria contemporană a României drept ziua în care „poporul” în sfîrșit a vorbit. Le-a spus răspicat politicienilor că s-a săturat de minciunile și promisiunile lor, de hoțiile lor, de perpetua lor ceartă fără miză reală, care a transformat principalele două palate ale puterii într-un fel de corturi, de aerele și de fițele lor. Pe 25 noiembrie „poporul” a diagnosticat expirarea clasei politice și decesul sistemului politic instalat în 1990 și conscrat prin Constituția din 1991, vag și insuficient modificată în 2003. Într-o viață politică normală, acest eșec de proporții uriașe al întregii clase politice ar fi fost urmat de critici și autocritici radicale, urmate de demisii în lanț ale liderilor de partide. La noi, avem parte de explicații și de critici aduse „poporului” calificat de absenteist! Or, la asemenea proporții, nu cu un banal absenteism avem de-a face, ce poate fi întîlnit, în unele momente, în orice spațiu politic din lumea, ci cu o veritabilă grevă electorală. Pre limba sa tăcută, absent de la urne, „poporul”, totuși, a vorbit, și-a exprimat dezgustul față de această clasă politică, respingerea globală a acesteia. Pe 25 noiembrie, „poporul” a decis demiterea întregii clase politice, dar aceasta nu se lasă demisă, continuă să vorbească de dincolo de mormintele sale politice, de parcă nimic nu s-ar fi întîmplat.

Deocamdată, doar Vadim și-a anunțat demisia din Senat, dar nu din pricina contribuției sale la actualul marasm politic, ci pentru că ar fi fost furat la urne! Dacă ar fi avut într-adevăr o criză de conștiință, s-ar fi retras fie într-o instituție de sănătate, fie la mînăstire, pentru a-și plăti păcatele. Laolaltă cu ceilalți lideri politici, de bună seamă. Nici nu-mi terminam propoziția de mai sus și tocmai am aflat că a renunțat la demisie întrucît l-au rugat „fetițele sale și o mulțime de români din țară și din străinătate”! Incredibil pînă unde poate fi împins tupeul acestui saltimbac nici măcar reciclat la democrație. Și, dacă tot nu a mai demisionat, a demis el cîteva „buruieni” din ograda partidului.

În loc de autocritici severe, de demisii, de eventuale treziri din palmele pe care le-a primit peste obraji clasa politică, avem parte de trîmbițarea „victoriei” de către cei care au reușit să treacă pragul electoral, felicitați de însuși dl. Băsescu! Mari victorii, într-adevăr! Patru milioane de votanți, din 18 milioane!, au votat 35 de europarlamentari, ceea ce înseamnă că fiecare a primit puțin peste 100.000 de voturi. O reprezentativitate demnă de invidia democrațiilor vechi și stabile! Dl. Boc se declară învingător, deși scorul real, chiar și în aceste condiții de prezență precară, e cu vreo 15 procente față de sondajele comandate, dl. Tăriceanu e fericit că nu i-a dispărut de tot partidul, în ciuda cabalelor prezidențiale și a prostiilor proprii PNL, PSD-ul crede și el că a obținut un scor „normal” pentru un partid „lucrat”, deși dl. Geoană vrea liniște, iar dl. Iliescu Congres! Parcă le-a luat Dumnezeu mințile la toți, de la președinte la ultimul consilier din comunele patriei!

Dacă ne gîndim la cîte funcții politice și alocate politic avem în România, de la liderii de partide la cei de filiale și de la consilierii comunali la miniștri, parlamentari, aparat guvernamental și agenții deconcentrate în teritoriu, reiese cum nu se poate mai clar că politrucii noștri s-au votat pe ei, între ei! Propun să-i lăsăm pe acești ipochimeni să se joace în continuare, tot între ei, de-a politica, iar noi să ne vedem de viețile și treburile noastre, de necazurile și puținele noastre bucurii! Viața este prea scurtă pentru a o mai scurta și noi înșine conumînd inutil timp și energie ca să urmărim prestațiile acestor eroi de mucava...